

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 4T/113/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116011682
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2017:3116011682.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudcom JUDr. Michalom Antalom na hlavnom pojednávaní konanom v Trenčíne dňa 25. apríla 2017 takto

r o z h o d o l :

obžalovaný

C. W., nar. XX.XX.XXXX v O., okres O., bytom X. XXX, okres B. Z., prechodne bytom ubytovňa I. R., T. cesta XXX, okres R., zamestnaný ako operátor vo výrobe v obchodnej spoločnosti EUROTRADE - SR a.s., Galanta, t.č. na slobode,
je v i n n ý , ž e

ako otec T. W., nar. XX.XX.XXXX, je povinný v zmysle § 62 Zákona o rodine a následne na základe rozsudku Okresného súdu v Trenčíne 30P/83/2009-40, zo dňa 24.08.2009 právoplatného dňom 23.09.2009 prispievať na výživné pre mal. T. W. v sume 33,- € mesačne, ktoré je povinný prispievať k rukám matky T. P. trvale bytom O., L. č. XXXX/XX, ktorej bolo dieťa zverené do výchovy, a to vždy do 15. dňa vopred, pričom v období od mesiaca júl 2015 do mesiaca január 2016, vyživovaciu povinnosť neplnil, čím mu vznikol dlh na riadnom výživnom v sume spolu 231,- €, a v sume 51,- € ku dňu 25.04.2017, v sledovanom období obvinený bol vedený v dobe od 24.07.2015 do 07.02.2016 ako uchádzač o zamestnanie na ÚPSVaR v B. Z., pracovisku v P., poberal pomoc v hmotnej núdzi v celom sledovanom období v celkovej výške 786,- €,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov z nedbanlivosti neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného,

č í m s p á c h a l

trestný čin prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Tr. zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 360 odsek 2 Tr. zákona s prihliadnutím na §§ 36 písmeno l), 37 písmeno m) Tr. zákona a za použitia § 38 odsek 2 Tr. zákona a § 42 odsek 1 Tr. zákona s poukazom na § 41 odsek 1 Tr. zákona na s ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Tr. zákona a § 51 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienične o d k l a d á na skúšobnú dobu 3 (tri) roky za súčasného uloženia probačného dohľadu nad obžalovaným počas určenej skúšobnej doby.

Podľa § 51 odsek 3 písmeno b) Tr., zákona súd u k l a d á obžalovanému obmedzenie, spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 42 odsek 2 Tr. zákona súd z r u š u j e právoplatný výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 09. júna 2016 sp. zn. 3T/64/2016, a súčasne súd z r u š u j e aj všetky rozhodnutia obsahovo na tento výrok nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 15.11.2016 bola Okresnému súdu Trenčín doručená obžaloba Okresnej prokuratúry č. 2Pv 236/16/3309-17 zo dňa 14.11.2016 na obvineného C. W., nar. XX.XX.XXXX, pre skutok právne kvalifikovaný ako trestný čin prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2 Tr. zákona na skutkovom základe uvedenom v predmetnej obžalobe a tak ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku s tým, že súd doplnil skutkovú vetu o výšku dlhu na výživnom ku dňu meritórneho rozhodnutia súdu.

Samosudca okresného súdu na hlavnom pojednávaní potom, čo nedošlo u procesných strán ku konsenzu konať o dohode o vine a treste, po prednese obžaloby intervenujúcim prokurátorom, a potom, čo bol obžalovaný komplexne poučený o svojich procesných právach ako aj možnosti urobiť vyhlásenie podľa § 257 Tr. poriadku, ako aj účinkoch vyhlásenia po prípadnom prijatí takéhoto vyhlásenia súdom, obžalovaný síce urobil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno b) Tr. poriadku, t.j. že je vinný, avšak ďalej nebolo možné postupovať podľa § 257 odsek 6, odsek 7 a odsek 8 Tr. poriadku, keďže obžalovaný na všetky otázky kladené samosudcom v zmysle § 333 odsek 3 písmeno c), písmeno d), písmeno f), písmeno g) a písmeno h) Trestného poriadku neodpovedal „áno“.

Na základe vyššie popísaného procesného stavu potom pred súdom na hlavnom pojednávaní muselo byť vykonané dokazovanie v celom rozsahu tak ako navrhli (či súhlasili) procesné strany a ako určil súd, v rozsahu nevyhnutnom pre meritórne rozhodnutie, za splnenia všetkých procesných podmienok.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07.04.2017 zhodne ako v prípravnom konaní uviedol, že si je vedomý dlhu na výživnom a v akej výške má hradiť výživné na mal. T. W., s to v sume 33 eur mesačne. Dlh narástol do výšky 231 eur, pričom ide o posledné výživné na jeho syna, keďže tento dovŕšil plnoletosť. Uviedol, že dňa 28.02.2017 uhradil šekom sumu 130 eur, zostáva tak uhradiť ešte 101 eur. Ďalej uviedol, že v rozhodnom období mal finančné problémy, bol aj vo výkone väzby, boli voči nemu vedené aj exekúcie. Má ešte jedného maloletého syna. Momentálne je riadne zamestnaný v spoločnosti Samsung v Galante, kde ešte vzhľadom na krátkosť čase nedostal mzdu. Prejavil vôľu uhradiť aj zvyšok dlhu. Uviedol, že je bezdomovec, no snaží sa vzniknutú situáciu riešiť. Nad rámec výživného synovi nič nehradil, platil len šekom výživné. Záverom uviedol, že po 15.04.2017 môže byť vzniknutý dlh na výživnom celý uhradený.

Svedkyňa T. P., matka mal. T. W., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.04.2017 uviedla, že obžalovaný po podaní trestného oznámenia v tejto trestnej veci zaplatil časť dlhovaného výživného a ku dňu pojednávania za žalované obdobie dlhuje sumu 51 eur. Obžalovaný jej telefonoval, že zvyšnú sumu zaplatí do konca tohto pracovného týždňa. Uviedla, že dlhom na výživnom ujma na mal. T. W. nevznikla žiadna. Náhradné výživné nežiadala.

Na hlavnom pojednávaní boli samosudcom oboznámené čítaním listinné dôkazy, a to rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 30P/83/2009-40 zo dňa 24.08.2009 právoplatný dňa 23.09.2009, rozhodnutie o vylúčení zo štúdia zo dňa 26.01.2016, správy vo vzťahu k obžalovanému, výpis z evidencie priestupkov obžalovaného, odpisy z registra trestov, lustráciu v súdnom registri a zápisnicu o výsluchu obžalovaného ako zadržaného zo dňa 28.03.2017, z ktorých boli zistené nasledovné skutočnosti:

Z oboznámeného rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 30P/83/2009-40 zo dňa 24.08.2009 právoplatného dňa 23.09.2009 vyplynulo, že obžalovanému bola uložená povinnosť na mal. T. W. hradiť výživné vo výške 33 eur mesačne k rukám matky, T. P., vždy do 15. dňa v mesiaci vopred s účinnosťou od 01.03.2009.

Z oboznámeného rozhodnutia o vylúčení zo dňa 26.01.2016 vyplynulo, že mal. T. W., nar. XX.XX.XXXX, bol odo dňa 27.01.2016 vylúčený zo štúdia na Strednej odbornej škole, Pod Sokolicami 14, Trenčín, a to z dôvodu neklasifikovania žiaka zo 6 predmetov a neospravedlnenej absencie v počte 336 hodín.

Z oboznámených správ ÚPSVaR Nové Zámky na obžalovaného vyplynulo, že obžalovaný v období od 01/2015 do 02/2016 vrátane poberal prídavok na dieťa vo výške 23,52 eur a dávku v hmotnej núdzi, a to v období od 01/2015 - 02/2015 vo výške 45,70 eur, od 03/2015 - 09/2015 vo výške 196,50 eur, od 10/2015 - 12/2015 vo výške 231,50 eur a od 01/2016 - 02/2016 vo výške 196,50 eur. Ďalej vyplynulo, že obžalovaný bol v evidencii uchádzačov o zamestnanie vedený od 24.07.2015 do 07.02.2016. Obžalovaný nemá živnostenské oprávnenie (správa Okresného úradu Nové Zámky zo dňa 07.04.2016). Obžalovaný nie je v období do 01.07.2015 poberateľom nemocenskej, úrazovej, dôchodkovej dávky a ani dávky v nezamestnanosti (správa Sociálnej poisťovne, pobočka Nové Zámky).

Z oboznámeného výpisu z evidencie priestupkov zo dňa 17.10.2016 vyplynulo, že obžalovaný sa celkovo dopustil 25 priestupkov, a to predovšetkým na úseku porušovania pravidiel cestnej premávky a priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu. V období od 01/2015 sa dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu dňa 21.08.2015 a dňa 31.10.2016 priestupku na úseku cestnej premávky.

Z oboznámeného odpisu z registra trestov vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný, a to trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 09.06.2016 sp. zn. 3T/64/2016 za trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zákona za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so skúšobnou dobou vo výmere 2 roky do 09.06.2018 a zároveň mu bolo uložené obmedzenie spočívajúce v požívaní návykových látok.

V konaní pred súdom, na hlavnom pojednávaní na základe vykonaných dôkazov spôsobom a v rozsahu tak, ako navrhli procesné strany - ako prokurátor tak aj obžalovaný, a ako bolo určené samosudcom so zreteľom na ustanovenia § 2 odsek 19, § 278 odsek 1, odsek 2, odsek 3 Tr. poriadku, vyhodnotením týchto vykonaných dôkazov v súlade s § 2 odsek 12 Tr. poriadku, t. j. jednotlivo a vo vzájomnom súhrne bez ohľadu na to, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla či obstarala s konštatovaním, že potom, ako už prítomné procesné strany nemali ďalšie relevantné návrhy na doplnenie dokazovania a jeho doplnenie už ani súd nepovažoval za potrebné, dospel súd nezvratne k záveru, že v danom prípade bolo nepochybne dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný a súčasne aj to, že tohto žalovaného skutku sa dopustil práve obžalovaný C. W. keď predtým súd relevantne, oproti obžalobe, bez narušenia jej skutkovej totožnosti, doplnil túto o sumu dlhu na výživnom ku dňu vyhlásenia meritórneho rozhodnutia na podklade vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, keďže prokurátor vychádzal z údajov platných ku dňu podania obžaloby, a následne súd tento žalovaný skutok po právnej stránke posúdil ako dokonaný trestný čin prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Tr. zákona.

Obžalovaný po celý čas, ako v prípravnom konaní tak v konaní pred súdom, aj po vydaní trestného rozkazu priznával, že svoju vyživovaciu povinnosť voči svojmu synovi mal. T. W. v žalovanom období riadne neplnil, pričom však výšku dlhu 231 eur urobil spornou, keď poukázal na skutočnosť, že od začatia trestného konania sumu vo výške 130 eur zaplatil a zároveň pred súdom sľuboval vyrovnať dlh na výživnom v celom zostávajúcom rozsahu, teda vo výške 101 eur. Hoci bol o dosiahnutí účinnej ľútosti a oslobodenia spod obžaloby po uhradí dlhu v celom rozsahu riadne poučený už v prípravnom konaní, neurobil tak ani potom, čo toto sľuboval aj na prvom hlavnom pojednávaní, ktoré bolo odročené za účelom predvolania svedkyne T. P., pričom takto mal aj sám obžalovaný v ostatnom čase možnosť zvyšok dlhu riadne uhradiť. Práve výpoveď svedka T. P., matky mal. T. W. a oprávnenej osoby na prijatie úhrady výživného na maloletého, je hlavným usvedčujúcim dôkazom a spolu s ďalšími zabezpečenými a vykonanými relevantnými dôkazmi, vyššie uvedenými v tomto rozsudku, ktoré tvoria ucelený na seba nadväzujúci logický reťazec nepochybných dôkazov, ktorý usvedčuje obžalovaného z tohto, že svoju vyživovaciu povinnosť v danom prípade v rozhodnom období riadne neplnil, hoci u neho neexistovali také závažné prekážky, ktoré by mu účinne bránili túto svoju povinnosť plniť. Aj napriek tomu,

že v rozhodnom období teda od 24.07.2015 do 07.02.2016 bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na ÚPSVaR v Nových Zámkoch a taktiež bol v tomto období poberateľom dávky v hmotnej núdzi, bolo aj naďalej povinnosťou obžalovaného prednostne si plniť svoju vyživovaciu povinnosť k mal. dieťaťu, ktorá bola navyše súdom určená vo výške 33 eur, teda len nepatrne vyššia ako bola v rozhodnom období výška minimálneho zákonného výživného (27,13 eur). Súd taktiež dáva do pozornosti, že obžalovaný mal dostatok času na vyrovnanie dlhu na výživnom, či už v prípravnom konaní alebo v konaní pred súdom keď dokonca prvé hlavné pojednávanie bolo odročené, kedy mal možnosť zostávajúci dlh vo výške 101 eur vyrovnať, ktorú vôľu v priebehu hlavného pojednávania deklaroval.

Súd na strane obžalovaného nezistil vážne objektívne skutočnosti, ktoré by bránili obžalovanému zabezpečiť dostatok finančných prostriedkov. Súd poukazuje, že ak dôjde k zhoršeniu finančnej situácie, resp. pretrváva na jeho strane nedostatok finančných prostriedkov je obžalovaný povinný prispôbiť svoj životný štandard týmto okolnostiam, svoj životný štandard primerane znížiť, a to až na úroveň pokrytia iba objektívnych základných životných potrieb a zvýšiť svoju aktivitu smerom k získaniu takej adekvátnej práce, ktorej finančné ohodnotenie postačí na zabezpečenie potrieb všetkých na ňu odkázaných osôb.

Súd preto uznal obžalovaného vinným zo spáchania žalovaného skutku, ktorý na rozdiel od obžaloby právne posúdil ako trestný čin prečinu zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Tr. zákona, a to s poukazom na životnú situáciu obžalovaného v rozhodnom období kedy bol práve od 07/2015 do 02/2016 poberateľom dávky v hmotnej núdzi a uchádzačom o zamestnanie, z ktorej skutočnosti nemožno konanie obžalovaného posúdiť ako úmyselné sa vyhýbanie vyživovacej povinnosti.

Obžalovaný v zmysle vyššie uvedeného a tak, ako to aj vyplýva zo skutkovej časti tohto rozsudku konal vo forme vedomej nedbanlivosti podľa § 16 písmeno a) Tr. zákona. Okrem už vyššie uvádzanej naplnenej objektívnej stránke - konania obžalovaného, ktoré naplňuje skutkovú podstatu žalovaného trestného činu - prečinu a subjektívnu stránku - zavinenie, bol naplnený aj ďalší formálny znak - objekt útoku, a to ochrana vyživovanej osoby povinnosťou osoby, ktorá má zákonnú povinnosť ju vyživovať, ktorej výška už predtým bola určená súdom, s ktorou sa trestnoprávny súd aj napriek životnej situácii obžalovaného v žalovanom období úplne stotožňuje /keďže súdom určená výška výživného bola len nepatrne vyššia od minimálnej výšky výživného v zmysle zákona - 27,13 eur/ Súčasne bol naplnený aj subjekt, keď obžalovaný z hľadiska veku, bez akýchkoľvek pochyb spĺňa podmienky trestnej zodpovednosti a bez zistenia akýchkoľvek skutočností o nepríčetnosti, či zníženia jej príčetnosti. Týmto súd po právnej stránke žalovaný skutok posúdil ako dokonaný trestný čin prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Tr. zákona, keďže boli naplnené všetky uvádzané formálne znaky tejto skutkovej podstaty trestného činu, vrátane obligatórne potrebného materiálneho znaku, t. j. stupňa nebezpečnosti konania obžalovaného, ktorý bol zjavne vyšší než nepatrný.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihliadal najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie a jeho mieru, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

U obžalovaného bola zistená iba jedna poľahčujúca okolnosť spočívajúca v tom, že sa k žalovanému skutku a trestnej činnosti doznal, úprimne oľutoval /§ 36 písm. l) Tr. zákona/. Na druhej strane však zistil aj jednu priťažujúcu okolnosť v tom, že už bol za trestný čin odsúdený /§ 37 písm. m) Tr. zákona/. Potom súd pri ukladaní trestu dospel k záveru, že vzhľadom na dosiahnutie účelu trestu v zmysle § 34 Tr. zákona a aj so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, aj osobu obžalovaného, keď súd prihliadol na skutočnosť, že neplnenie vyživovacej povinnosti obžalovaným nemalo trvať nepriaznivé následky na mal. T. W., nepriaznivú finančnú situáciu obžalovaného práve v rozhodnom období ako aj skutočnosť, že obžalovaný začal s čiastočným plnením dlhu na výživnom, bude na splnenie účelu trestu obžalovanému postačovať uloženie výchovného trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom výkonu na skúšobnú dobu.

Vzhľadom na uvedené ako aj na predchádzajúce odsúdenie obžalovaného v trestnej veci Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/64/2016, kedy v danom prípade skutok bol dokonaný už v 01/2016 (od tejto doby už aj v zmysle výpovede matky mal. T. vyživovaciu povinnosť k maloletému obžalovaný nemá), ukladal súd obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody v trestnej sadzbe podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona a následne podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona s poukazom na § 41 odsek 1 Tr. zákona v zákonnej sadzbe podľa § 360 odsek 2 Tr. zákona (6 mesiacov až 3 roky). Vzhľadom na okolnosti prípadu, s prihliadnutím

na trest, vzhľadom na ktorý je ukladaný súhrnný trest, mal súd za to, že obžalovanému je potrebné uložiť súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov, ktorého výkon sa podmiennečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky, a to vzhľadom na už uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 rok s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu 2 roky v trestnej veci Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/64/2016. Zároveň však súd nad správaním obžalovaného počas určenej skúšobnej doby nariadil probačný dohľad, a to na posilnenie výchovného účinku podmiennečne uloženého trestu odňatia slobody. V rámci súhrnného trestu súd obžalovanému uložil aj obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, pretože mu bolo takéto obmedzenie uložené už skorším rozhodnutím súdu vo vzťahu, ku ktorému bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody

Nakoľko bol ukladaný súhrnný trest, bol súčasne zrušený výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 09. júna 2016 sp. zn. 3T/64/2016 právoplatného dňa 09.06.2016, ako aj všetky rozhodnutia obsahovo na tento výrok nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

S predmetným trestným konaním konanie o náhrade škody, tzv. adhézne konanie, spojené nebolo. Dlh na výživnom v zmysle platného trestného zákona nemá povahu škody. najmenej tri mesiace v období dvoch rokov z nedbanlivosti neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať do 15 dní odo dňa jeho oznámenia (vyhlásenia) odvolanie prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie n e m ô ž e podať ten, kto sa ho výslovne vzdal.